Colofon

TandartsPraktijk

Tandartspraktijk (TP) is een uitgave van Bohn Stafleu van Loghum, onderdeel van Springer Media B.V. Het is een vaktijdschrift dat zich tot doel stelt te fungeren als intermediair bij de education permanente van de tandarts (algemeen practicus). De redactie is onafhankelijk. Hoewel TP geen wetenschappelijke of sociale richting heeft, dient alle aangeboden kopij wetenschappelijk verantwoord te zijn en binnen Nederlandse normen sociaal aanvaardbaar.

Hoofredacteur

Dr. Hans van Pelt, tandarts-prosthodontist (EPA) en restauratief tandarts

Redactie

Irfan Abas, tandarts-implantoloog en restauratief tandarts (EPA), Sjoerd van Beek, tandarts, Teun Domburg, tandarts, dr. Dien Gambon, tandarts, Marleen de Groot, tandarts, dr. Nynke Tymstra, tandarts

Eindredacteur

Wim van de Kerkhof

Redactiesecretariaat: Bohn Stafleu van Loghum, Postbus 246, 3990 GA Houten, tpreactie@bsl.nl
Productinformatie: tandartspraktijk@bsl.nl

Uitgever: Lucienne Bongers

Basis vormgeving

Twin Media bv, Culemborg

Advertenties

Advertentieverkoop: adverteren@bsl.nl,
tel: 030 - 638 3603

Aanleveren van advertentiemateriaal kan via
traffic@bsl.nl, Roos de Bie, tel. 030 - 638 3874

Abonnementen

Tandartspraktijk verschijnt 10 keer per jaar.
Abonnementsprijs: (print + online toegang) € 188,00.
Studenten ontvangen 50% korting.

Het abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd tenzij twee maanden voor de vervaldatum is opgezegd via het daarvoor bestemde formulier op www.bsl.nl/klantenservice. Als vakblad hanteren wij de opzegregels uit het verbintenissenrecht. We gaan er vanuit dat u het abonnement uit hoofde van uw beroep hebt afgesloten.

Abonnementenadministratie: Klantenservice Bohn Stafleu van Loghum, Postbus 246, 3990 GA Houten. Telefoon: 030-6383736. Bij wijziging van de tenaamstelling en/of adres verzoeken wij u de adresdrager met de gewijzigde gegevens op te sturen naar de afdeling klantenservice of wijzigingen door te geven via het formulier op www.bsl.nl/klantenservice.

Voorwaarden

Op leveringen en diensten zijn de bij de Kamer van Koophandel gedeponeerde algemene voorwaarden van Springer Media B.V. van toepassing, tevens raadpleegbaar op www.springermedia.nl. De voorwaarden worden op verzoek toegezonden.

Het overnemen en vermenigvuldigen van artikelen en berichten uit dit tijdschrift is slechts geoorloofd met bronvermelding en met schriftelijke toestemming van de uitgever. Het verlenen van toestemming tot publicatie in deze uitgave houdt in dat de Standaardpublicatievoorwaarden van Springer Media B.V., gedeponeerd bij de Kamer van Koophandel te Utrecht onder dossiernummer 3210/635, van toepassing zijn, tenzij schriftelijk anders is overeengekomen. De Standaardpublicatievoorwaarden voor tijdschriften zijn in te zien op www.bsl.nl/schrijven-bij-bohn-stafleu-van-loghum/auteursinstructies of kunnen bij de uitgever worden opgevraagd.

www.bsl.nl

© 2018, Bohn Stafleu van Loghum
ISSN 0167-1685

Tandheelkunde in de basisverzekering te duur?

'Arme mensen hebben geen toegang tot mondzorg: die is alleen toegankelijk voor de rijkere Nederlander. We zijn een schatrijk land en wij kunnen prima de hele mondzorg in de basisverzekering zetten. De hele Nederlandse gezondheidszorg is goed geregeld, behalve de tandheelkunde.' Dit stelt prof. Albert Feilzer, decaan ACTA, voor de camera van Editie NL.

Het ministerie van VWS reageert hierop dat dat zou leiden tot een forse toename van uitgaven en de premie voor de basisverzekering met wel 40 euro per jaar zou kunnen doen stijgen. (Bron: Editie NL/Het Parool/Zorgverzekering Informatie Centrum)

Politieke wil. Daar draait het volgens Feilzer om.

Politieke wil is er wél geweest om de accijns op rookwaren de afgelopen jaren stelselmatig te verhogen. Waar wordt die accijnsverhoging eigenlijk voor gebruikt? Om ons tot een gezondere levensstijl te stimuleren? Sommige mensen met een laag inkomen kunnen hun rokertje, dat intussen weer zo'n 40 euro duurder is geworden, blijkbaar nog wel betalen.

Degene met de laagste inkomens blijken in het algemeen het moeilijkst te kunnen stoppen met roken. Tandheelkundige zorg blijkt nu voor deze groep onbereikbaar. Degene die inmiddels wél gestopt zijn belonen zichzelf niet alleen met een gezonder leven en een gezonder parodontium, maar hebben ook meer te besteden. Het geld (minstens 40 euro per jaar) gaat immers niet meer in rook op.

Niet-rokers hebben een gezonder parodontium en stoppen met roken leidt dus tot minder extracties. Zolang er nog elementen aanwezig zijn kan men geen aanspraak maken op vergoeding van een klikgebit op implantaten dat wel in de basisverzekering zit. Minder klikgebitten leidt dus ook tot een besparing.

De eigen bijdrage stijgt elk jaar met vele procenten om de kosten beheersbaar te houden. Is dit allemaal wel doorgerekend door gezondheidseconomen? Of wordt de stelling die hier boven staat ongefundeerd de wereld in geslingerd?

Er zal altijd een groep mensen zijn die het financieel moeilijk heeft, maar het is aan ons om politici te informeren dat de mondgezondheid en de algemene gezondheid met elkaar samenhangen en dat investeren in een gezonde mond ertoe kan bijdragen dat de uitgaven in de gezondheidszorg beheersbaar blijven.

Politieke wil. Daar draait het inderdaad om!

Dr. Hans van Pelt, *hoofredacteur*